

Arrest

nr. 63 587 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PIROTTE, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Koerdisch-Jezidische origine. U was sinds 2006 lid van de Labour Party in Georgië. U werkte voor de partij als coördinator van minderheden in Georgië. U hielp pamfletten verspreiden en gaf uitleg over de partij. Op 26 mei 2007 vond een meeting plaats in Tbilisi (Georgië), waarvan u mede-organisator was. U gaf er tijdens een toespraak kritiek op de toenmalige overheden en bekritiseerde de politiek van Saakashvili. De meeting verliep verder op een rustige manier. 's Avonds klopten drie wijkagenten in burger bij u aan. Twee van hen voerden een huiszoeking bij u uit, terwijl u met de andere agent praatte. U werd uitgeschoolden. Uw vrouw werd

geduwd en viel neer. U werd meegenomen naar de politieafdeling van Mukhiani. U werd ondervraagd over de brief voor Amnesty International die ze tijdens de huiszoeking bij u hadden gevonden en die u mee had helpen opstellen in naam van de Jezidische bevolking in Georgië. Men verwittigde u om te stoppen met uw politieke activiteiten, anders zou het slechter voor u worden. Op 29 mei 2007 werd u vrijgelaten. Op 7 november 2007 vond in Tbilisi een grootschalige meeting plaats van de oppositiepartijen, waaraan u opnieuw deelnam. U had een luidspreker vast. Er werd met een stok op uw hoofd geslagen. Vervolgens nam men u mee naar het centrale politiebureau in Tbilisi. De volgende dag werd u naar de rechercheur gebracht. Daar verwees men naar uw eerdere verwittiging en vroeg men u waarom u hen tegenwerkte en wie u had aangemoedigd. Ongeveer twee etmalen werd u aangehouden. Tijdens uw aanhouding werd u geslagen, waardoor uw oog werd beschadigd. U kwam vrij door tussenkomst van uw partijleden en u kreeg thuis medische verzorging. U nam nadien nog vaak deel aan manifestaties, maar kende geen verdere problemen. Tijdens een meeting op 6 mei 2009 werd u opnieuw geslagen. U riep slogans en werd door agenten hard aangepakt. Uw vrienden brachten u naar het ziekenhuis. U lag meer dan een week op de spoedafdeling. Een week na uw thuiskomst klopte iemand bij u thuis aan. Er werd naar u gevraagd, maar uw moeder zei dat u er niet was. U besloot het land te verlaten en vertrok met het vliegtuig naar Wit-Rusland. Van daaruit reisde u verder naar Polen. U werd er tegengehouden en verplicht om asiel aan te vragen. U werd onderweg naar het asielcentrum aangesproken en bedreigd door een persoon van de Georgische staatsveiligheid. U had schrik en keerde terug naar Wit-Rusland. Daar verbleef u nog een maand in Kobrin bij een vriend van uw vader. U vertrok op 30 juni 2009 vanuit Kobrin richting België, waar u op 2 juli 2009 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldige Georgische identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Georgië problemen ondervond omwille van uw lidmaatschap van de Labour Party en omwille van uw deelname aan protestmanifestaties in november 2007 en in mei 2009. Er dient echter opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U legde ter staving van de door u aangehaalde problemen in Georgië immers geen enkel concreet bewijs neer. Zo kon u het feit dat u in mei 2007 en in november 2007 tijdens manifestaties gearresteerd werd en gedurende enkele dagen aangehouden werd met geen enkel document aantonen. Ook uw verklaring als zou men na de manifestatie van 6 mei 2009 naar u op zoek geweest zijn, kon u op geen enkele manier onderbouwen. Het medisch attest dd 13 mei 2009 dat u voorlegde kan niet als concreet bewijs van uw problemen beschouwd worden aangezien hierin enkel gewag gemaakt wordt van letsels die bij u werden vastgesteld, doch zonder enige verwijzing naar de manifestatie van 6 mei 2009 of naar de omstandigheden waarin u deze verwondingen zou opgelopen hebben. U legde verder geen enkel ander document neer waarmee u de door u aangehaalde problemen of het feit dat u omwille van uw politieke activiteiten in Georgië zou vervolgd worden, kon staven. Door deze vaststelling wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangetast.

Uw geloofwaardigheid komt op bijkomende wijze op de helling te staan door volgende vaststelling. Zo is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u niet op de hoogte was van de problemen van uw vader, R. M. (...) (OV 6.526.110). U verklaarde enkel dat uw vader lid was van dezelfde partij, al was u hier niet eens helemaal zeker van, en dat hij politieke problemen had, maar u kon niet zeggen welke problemen hij precies ondervond. U wist evenmin aan welke acties hij deelnam en u herinnerde zich niet of hij ooit gearresteerd werd. Toen u gevraagd werd hoe het kwam dat u hiervan niet op de hoogte was, zei u dat u elkaar nooit kruiste op die meetings en dat u uw eigen soort werk had. U zei dat u zich niet met zijn problemen bemoeide en dat hij zich ook niet met uw zaken bemoeide (CGVS p.2 en 6). De vaststelling dat u weinig tot niets van elkaar blijkt te weten, is opmerkelijk, niet enkel omdat u volgens uw verklaringen bij uw ouders inwoonde, in hetzelfde appartement dat volgens de verklaringen van uw echtgenote I. (...) overigens bestond uit drie slaapkamers en een woonkamer dewelke u zelfs met uw ouders deelde (CGVS I. (...) p.2), maar eveneens -en voornamelijk- omdat uw vader bij het CGVS verklaarde dat hij als lid van de Labour Party in Georgië net zoals u, zowel naar aanleiding van de manifestaties op 7 november 2007 als op 6 mei 2009, problemen ondervonden had. Zo beweerden uw vader en uw moeder dat uw vader na de manifestatie van 7 november 2007 gedurende 10 dagen verzorgd werd in het ziekenhuis (CGVS R. (...) p.9, CGVS N. (...) p.4) en aansluitend, nadat uw vader bovendien nog een hartinfarct had gekregen, zou hij volgens uw moeder verder nog thuis verzorgd geweest zijn (vragenlijst N. (...) DVZ opgesteld voor het CGVS, vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 5). U zou zelf gedurende twee etmalen aangehouden geweest zijn na deze manifestatie. Hoewel jullie als leden van dezelfde partij allebei hadden deelgenomen aan de manifestatie van 7 november 2007 en hoewel u beweerde dat u na uw arrestatie thuis door familie verzorgd werd, bleek u vreemd genoeg niets te weten over de arrestatie van uw vader, noch over het feit dat hij gedurende 10 dagen in het ziekenhuis opgenomen zou geweest zijn na deze manifestatie,

zoals hij verklaarde (CGVS p.9). Op de vraag waar uw vader toen was, antwoordde u dat hij "in beweging" was, vermoedelijk op meetings (CGVS p.9). Het is, los van het feit of het asielaanvraag van uw vader geloofwaardig zou zijn, en gelet op het feit dat u verklaarde in hetzelfde appartement te wonen, lid te zijn van dezelfde partij en allebei politieke problemen te hebben gekend in Georgië (CGVS p.1-2), overigens eveneens opmerkelijk dat uw vader in het kader van zijn asielaanvraag niets vermeldde over uw lidmaatschap bij de Labour Party of de problemen die u in dezelfde periode, 2007-2009, ondervonden zou hebben. Meer nog, toen hem gevraagd werd of jullie problemen verbonden waren met elkaar, antwoordde hij enkel dat het feit dat jullie Koerden waren het gemeenschappelijk probleem was. Verder vermeldde hij enkel dat u Georgië verliet omdat u er niet tegen kon dat u als Koerd beledigd werd (CGVS R. (...) p.1).

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient dan ook geconcludeerd te worden dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw lidkaart van de Labour Party toont enkel aan dat u sinds 2006 lid bent van deze partij en bevat verder geen enkele verwijzing naar de door u aangehaalde problemen. Uw Georgische identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote I. (...), de geboorteakte van uw dochter E. (...) en uw huwelijksakte bevatten enkel persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. De kaart van uw militaire opleiding, uw diploma rechten, het certificaat van uw computeropleiding en uw studentenboekje betreffen enkel informatie over de door u gevolgde opleidingen. De trein- en vliegtuigtickets bevatten gegevens over uw reis naar België vanuit Georgië. De Belgische medische attesten, verslagen en de attesten van Carda handelen over uw mentale en fysieke gezondheidstoestand, dewelke door mij niet worden betwist. Hierdoor werd het ook niet opportuun geacht om u in dit kader voor een bijkomend gehoor uit te nodigen bij de expert van de Psy-cel van het CGVS, Dhr Luc Quintyn. Hoewel in deze documenten melding gemaakt wordt van de problemen die u in Georgië zou ondervonden hebben, kunnen zij echter niet als concreet bewijs beschouwd worden van de door u aangehaalde problemen, aangezien ze louter een synthese bevatten van de persoonlijke verklaringen die u voor Carda aflegde en aldus geen objectieve weergave vormen van de feiten. Bijgevolg kunnen deze documenten voorgaande appreciatie van uw asielaanvraag evenmin wijzigen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw echtgenote, M. I. (...) (OV 6.455.143), die zich op dezelfde asielmotieven baseerde als u in het kader van haar asielaanvraag en zelf geen andere problemen ondervond in Armenië (CGVS p.1, CGVS I. (...) p.1), besloten werd tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van verzoeker, zijnde tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), verwijst integraal naar de motivering van de beslissing ten aanzien van verzoeker, daar verzoekster wat haar asielaanvraag betreft zich steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel beschouwd kan worden, beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partijen benadrukken dat de commissaris-generaal met de nodige zorgvuldigheid te werk moet gaan en voeren aan dat de bestreden beslissingen onvoldoende zijn gemotiveerd. In wat als een tweede middel beschouwd kan worden, beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde in ondergeschikte orde het statuut van subsidiaire bescherming aan te vragen. De Raad is van oordeel dat beide middelen ingevolge samenhang gezamenlijk onderzocht dienen te worden.

2.2.1. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat de bestreden beslissingen onvoldoende zijn gemotiveerd, stelt de Raad vast dat aan de formele motiveringsplicht is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te

verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen zodat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Betreffende de motivering dat het merkwaardig is dat verzoeker niet op de hoogte is van de problemen van zijn vader en dit terwijl zij onder hetzelfde dak woonden en beiden naar aanleiding van de manifestaties op 7 november 2007 en 6 mei 2009 problemen ondervonden, betoogt verzoeker dat de relatie met zijn ouders al jarenlang zeer gespannen is. Ondanks het feit dat verzoeker bij zijn ouders woonde, voerde hij geen gesprekken met hen en probeerde hij zo weinig mogelijk thuis te blijven. Zijn vader was weliswaar lid van dezelfde partij, maar nam niet deel aan dezelfde activiteiten. In een partij met duizenden leden is het per slot van rekening niet onmogelijk om elkaar nooit tegen te komen. Verzoeker wist evenmin dat zijn vader – omwille van zijn eigen politieke problemen – ook asiel had aangevraagd en heeft in België nooit contact gehad met hem. Het feit dat zijn vader eveneens problemen ten gevolge van zijn banden met de Georgische Labour Party aanhaalde, “*verklaart*” evenwel het reële risico voor leden van deze partij. Tevens verwijzen verzoekende partijen naar een internetartikel dat is terug te vinden op de website van UNHCR en handelt over mishandeling van sympathisanten van oppositiepartijen in Georgië.

Daarnaast beweert verzoeker gedurende zijn kinderjaren door zijn moeder te zijn geslagen, vernederd en mishandeld, waardoor hij een negatief beeld van zichzelf heeft gevormd en met psychologische problemen worstelt. Verzoeker ondervindt nog steeds grote moeilijkheden bij het bespreken van zijn familiale situatie en wijst erop dat hij bij het aansnijden van dit onderwerp zijn tranen niet kon bedwingen. Verwerende partij oordeelde dan ook ten onrechte dat zijn medische toestand niet van aard is om de appreciatie van zijn asielaanvraag te beïnvloeden en liet na om zich over de “*belangrijkste vragen*” te buigen. Een verslag van het “Centre d'accueil rapproché pour demandeurs d'asile” (hierna: CARDA) wordt ter staving van verzoekers gezondheidstoestand gevoegd bij het verzoekschrift.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen hun verweer baseren op de problematische relatie tussen verzoeker en zijn ouders stellende dat hij met hen hoegenaamd geen gesprekken voerde. De Raad wijst erop dat uit het door verzoeker bijgebrachte attest van CARDA van 11 februari 2011, dat nagenoeg identiek is aan het attest van 25 november 2010 eerder bijgebracht in de procedure, niet blijkt dat tussen verzoeker en zijn ouders – en dan voornamelijk zijn vader die dezelfde problematiek zou hebben meegemaakt – tot het ogenblik dat hij de ouderlijke woonst in mei 2009 verliet geen communicatie aanwezig en of mogelijk was. Deze attesten maken op aangeven van verzoeker wel

gewag van een moeilijke en vernederende verstandhouding met zijn moeder, doch stellen dat de relatie met zijn vader als meer adequaat kan worden beschouwd dan deze met zijn moeder, die een psychiatrische pathologie wordt toegedicht. Verder blijkt uit het verslag van het verhoor van verzoeker op het Commissariaat-generaal van 18 november 2010 (administratief dossier, stuk 3) niet dat communicatie tussen verzoeker en zijn vader, die beiden voorhouden oppositionele activiteiten te hebben ontplooid, desbetreffende onbestaande zou zijn geweest. Verzoeker geeft immers aanvankelijk op uiterst affirmatieve wijze aan te weten dat zijn vader politieke problemen had, dat hij lid was van dezelfde politieke partij als waar hij zelf lid van was en dat hij bovendien geen gewoon lid was van deze partij doch iemand met verantwoordelijkheden en dat zijn vader op de hoogte was van het feit dat hij binnen de Labour Party coördinator was van de minderheden. Het naderhand *in dubio* stellen van enkele van voormelde gegevens doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker deze aanvankelijk als vaststaand voorstelt, waarbij de inhoud ervan hoegenaamd niet wijst op een non-communicatie tussen vader en zoon, en indiceert tevens een tegenspraak met het als in een eerste versie als onbetwist en vaststaan van deze gegevens. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker bij voormeld verhoor op de vraag enig idee te hebben of zijn vader ooit werd gearresteerd niet stelt op deze vraag niet te kunnen antwoorden gezien er tussen hen beiden geen gesprekken waren, doch enkel opwerpt zich dit niet meer te kunnen herinneren. Ook op de expliciete vraag naar mogelijke problemen van zijn vader naar aanleiding van de meeting op 6 mei 2009 beperkt verzoeker zich te stellen dit niet te weten verwijzend naar het grote appartement waarin zowel zijn gezin als zijn ouders samen woonden. Ook hier maakt verzoeker geen gewag dit niet te weten wegens een volstrekt onbestaande zijn van enige communicatie tussen hem en zijn vader. Daarenboven is verzoekers argument van de blijkbaar enorme grootte van de behuizing waarin beide gezinnen verbleven flagrant strijdig aan verzoekers opmerking bij voormeld verhoor *"ik weet dat hij (verzoekers vader) vaak opgebeld werd, we woonden in hetzelfde appartement, hij droeg vaak documenten"* en met de niet betwiste omschrijving van dit appartement door zijn echtgenote, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, dat dit slechts drie slaapkamers telde en één woonruimte die met verzoekers ouders werd gedeeld. Niets wijst erop dat de door verwerende partij vastgestelde omissies en onwetendheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielaanvraag te wijten zijn aan het niet aanwezig zijn van enige communicatie tussen verzoeker en diens vader.

Voorts stelde verwerende partij vast dat verzoekers vader, die overigens verklaarde graag opnieuw met zijn kinderen in contact te komen, zich aangaande hun gemeenschappelijke problemen beperkte tot hun Koerdische afkomst (administratief dossier, stuk 3, CGVS verhoor verzoekers vader 13/07/2010, p. 1). De Raad kan in redelijkheid niet aannemen dat verzoekers vader uit vergeetachtigheid of slordigheid zou nalaten te vermelden dat verzoeker ten gevolge van zijn politieke activiteiten met dezelfde problemen werd geconfronteerd als hijzelf.

Omgekeerd is het eveneens volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker niet eens met zekerheid zou kunnen zeggen of zijn vader wel lid was van dezelfde partij, te meer nu zijn vader *anno* 2007 tien dagen in het ziekenhuis zou hebben gelegen nadat hij in elkaar was geslagen naar aanleiding van zijn deelname aan voornoemde manifestatie, waaraan ook verzoeker had deelgenomen, en hij in 2009 enkele dagen na de meeting van 6 mei 2009 werd gearresteerd (administratief dossier, CGVS verhoor verzoekers vader 13/07/2010, p. 6-9).

Daar waar verzoeker meent te stellen dat de zogenaamde gelijkaardige problemen van zijn vader zouden *"verklaren"* dat er een reëel risico bestaat voor leden van deze oppositiepartij, kan de Raad derhalve niet anders dan concluderen dat voormelde grove onwetendheden en omissies in hun verklaringen omtrent elkaars politieke problemen en aanhorigheid, zoals vastgesteld door verwerende partij, de geloofwaardigheid van het opgeworpen asielaanvraag op ernstige wijze ondergraven. Tevens merkt de Raad op dat uit voormelde attesten van CARDA nergens blijkt dat verzoekers cognitieve geheugen zou zijn aangetast waardoor hij in de onmogelijkheid zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Het beperkte citaat van een UNHCR-site dat louter stelt dat enkele niet-parlementaire oppositiepartijen beweren dat sommige van hun leden werden geslagen en gekidnapped, leidt geenszins tot de conclusie dat elk lid van een Georgische oppositiepartij, louter omwille van zijn politieke engagement, een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks dient steeds *in concreto*, rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, te worden aangetoond, alwaar verzoekende partijen om voormelde redenen niet in slagen.

Verzoekende partijen preciseren voorts niet welke de *"belangrijkste"* vragen zijn die in dit opzicht gesteld moesten worden.

2.2.4. Waar verzoekende partijen zich afvragen waarom niet verder werd gepeild naar de desbetreffende politieke partij, merkt de Raad op dat om bovenstaande redenen de zogenaamde politieke gedrevenheid van verzoeker reeds volledig werd ondergraven en het derhalve zinledig was om

in te gaan op een theoretische vragenronde. Immers, het succesvol beantwoorden van een aantal vragen omtrent deze politieke partij, waarvan het louter lidmaatschap van verzoeker op zich geen punt van discussie uitmaakt, zou geen enkele ontkrachting vormen voor het ongeloofwaardig bevinden van verzoekers uiterst actief politieke engagement en de daaraan gekoppelde politieke problemen zoals die door verzoekende partijen werden geschetst.

2.2.5. Waar verzoekende partijen voorts hun verontwaardiging uitdrukken over het feit dat zij evenmin werden ondervraagd over de moeilijke situatie van de Koerdisch-Jezidische bevolking in Georgië, wijst de Raad erop dat verzoekende partijen op generlei wijze aantonen louter op grond van hun Koerdisch-Jezidische origine in Georgië te worden vervolgd en/of een reëel risico te lopen op ernstige schade. Daar waar verzoeker ondermeer de uiterst moeilijke toegankelijkheid tot scholing voor deze bevolkingsgroep in het verzoekschrift aanvoert, wijst de Raad erop dat verzoeker, zijnde zelf van Koerdisch-Jezidische origine, door het bijbrengen van zijn diploma in de rechten behaald op 24 september 2008 aan de Technische Universiteit van Georgië, zelf aantoont dat het louter behoren tot deze bevolkingsgroep niet impliceert tot de aanwezigheid van een vluchtelingenrechtelijke vrees of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zelfstandig zaakvoerder was, waaruit blijkt dat het hem niet werd verhinderd via tewerkstelling in zijn levensonderhoud te voorzien.

2.2.6.1. Betreffende de motivering dat verzoekende partijen zelfs geen begin van bewijs voorleggen, beperken verzoekende partijen zich tot een theoretische uiteenzetting van de verdeling van de bewijslast, waarvoor zij naar documentatie uitgaande van UNHCR verwijzen, en onderstrepen zij dat verzoeker onder meer zijn lidkaart van de Labour Party en medische verslagen neerlegde. Bovendien waren zijn verklaringen gedetailleerd, samenhangend en plausibel, aldus verzoekende partijen.

2.2.6.2. De Raad wijst erop dat de motivering van de bestreden beslissingen als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het volstreekte verzuim van verzoekers vader om de aangevoerde politieke problemen van zijn zoon te vermelden – terwijl hijzelf met dezelfde problemen zou kampen, zowaar ten gevolge van zijn deelname aan dezelfde manifestaties, en zijn zoon bij hem in het appartement woonde – en omgekeerd de volstreekte ignorantie in hoofde van verzoeker omtrent het eventuele lidmaatschap van zijn vader, gecombineerd met de vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs kan voorleggen in verband met zijn arrestaties en verdere problemen, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas ernstig wordt ondermijnd. Verzoekende partijen brengen desbetreffend effectief geen enkel bewijs bij waaruit mogelijk een indicatie zou blijken dat ten onrechte tot de ongeloofwaardigheid van het relaas werd besloten. Ten slotte wijst de Raad erop dat de door verzoeker bijgebrachte lidkaart van de Labour Party, zijn identiteitsdocumenten en medische documenten, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing, wel degelijk door verwerende partij in overweging werden genomen.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten, en dat verzoekende partijen tijdens het gehoor op het Commissariaat-

generaal van 18 november 2010 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.9. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT